

[Fogh Rasmussen]

bedringer for en meget stor part af skatteyderne.

På samme måde gjorde hr. Bernhard Baunsgaard mig helt ængstelig ved at antyde, at der i nogle af de bemærkninger, jeg har gjort i dag, skulle være skred i venstres holdning til rentefradragsretten. Jeg må understrege så stærkt, som jeg overhovedet kan, at overhovedet intet af det, jeg har sagt i dag, kan bruges som udtryk for, at venstre har skiftet holdning til rentefradragsretten. Det må bero på en stor misforståelse. Det er tværtimod sådan, at vi anser den formulering, der er i skatteministerens redegørelse om rentefradragsretten, for særdeles central.

Det er venstres opfattelse, at der ikke skal ske ændringer i fradragsretten for renteudgifter. Problemet i det danske skattesystem er ikke fradragsretten for renteudgifter. En ensidig begrænsning af rentefradraget vil gavne de rige og skade de dårligst stillede. Hvis fradraget for renteudgifter begrænses, medens beskatningen af renteindtægter bevares, vil velhaverne have mulighed for at undgå fradragsbegrænsningen.

Lad os tage et eksempel: en parcelhusejer, som har en obligationsbeholdning på f.eks. 100.000 kr., kan i det tilfælde omgå fradragsbegrænsningen ved at sælge obligationerne og nedbringe gælden i huset tilsvarende. Han får to fordele: han slipper for skat af renteindtægten af de obligationer, han har solgt, og undgår begrænsning af rentefradraget. Den unge familie uden formue har ikke de samme muligheder.

Dette eksempel, som selvfølgelig er forenklet, men alligevel realistisk, viser klart og tydeligt, at beskatningen af renteindtægter og renteudgifter skal ses under ét. Hvis renteindtægter beskattes, skal renteudgifter også kunne trækkes fra. Pilles der kun ved den ene side i systemet, forvrides kapitalmarkedet, og skatteyderne sættes i en helt urimelig situation.

Det er meget væsentligt at understrege, for når man lytter til debatten mellem hr. Bernhard Baunsgaard og hr. Lykketoft – og det gør jeg meget ofte med stor fornøjelse – vil man opleve, at hr. Lykketoft på socialdemokratiets vegne har foreslået en tillægsbeskatning, hvori renteindtægter ikke skal indgå, og omvendt skal renteudgifter heller ikke kunne trækkes fra, mens hr. Bernhard Baunsgaard har gjort sig til talsmand for det

synspunkt, at renteindtægter skal beskattes mindst lige så hårdt som arbejdsindkomst, og så må konsekvensen af hr. Bernhard Baunsgaards synspunkt være, at renteudgifter så også skal kunne trækkes fra.

Hvis debatten i dag overhovedet er kommet videre end alle de tidligere skattedebatter, der har været, har den i alle tilfælde afsløret, at det ambitionsniveau, som skatteministeren har lagt for dagen med sin redegørelse, meget godt svarer til, hvad det er politisk overkommeligt at komme igennem med.

Rahbæk Møller (SF):

Skatteministeren sagde, at reformen var seriøst ment, og det kan jo ikke overraske, at ministeren siger det – det er han næsten nødt til at sige – men jeg vil gentage 4 grunde til, at den ikke kan være seriøs. For det første: der gribes ikke på nogen måde ind over for rentefradraget; det er sagligt forkert, og det gør, at der ikke er flertal for det. For det andet: man foreslår en momsforhøjelse; det er der ikke flertal for. For det tredje: man siger direkte mod at overføre penge fra lavtlønnede til højtlønnede; det er der trods alt ikke flertal for i dette folketing – selv om der kan vedtages mange mærkelige love, så dog ikke dette. For det fjerde: man vil ikke oplyse, hvad denne reform koster, hvad skattelettelserne koster, hvad man får ind i momsforhøjelse, og hvor meget fradragsreformen skal give.

Men det, jeg navnlig hæftede mig ved i ministerens tale, var den ejendommelige sprogbrug: man taler nu om at løse problemerne for 92 pct. af skatteydernes vedkommende. Jeg lagde mærke til, hr. Hagen Hagensen også rettede sine udtalelser fra første omgang, nemlig den direkte usandhed om, at man gav skattelettelse til 92 pct., til, at man løser problemerne. Det er den mest ejendommelige sprogbrug; jeg endnu har været ude for. Den enlige mor med en skattepligtig indkomst på 108.000 kr. har en trækprocent i dag på 48; det skal hun fortsat have, men nu skal hun betale for, at skatteyderen med en skattepligtig indkomst på 160.000 kr. også skal have en trækprocent på 48. Det tror jeg ikke hun vil opfatte på den måde, at man løser nogen som helst problemer for hende; hun vil opfatte det som en byrde.